

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011512
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011512.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Romana Hargaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. októbra 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

B. G.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom A., Y. č. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/117/2020 zo dňa 29.04.2021 a takto jednomyseľne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný B. G. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odsudzuje podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n) a 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výroky o vine, o treste prepadnutia vecí a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný B. G. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., pretože vydávajúci sa za osobu V. C. v období minimálne od marca 2018 na rôznych internetových pracovných portáloch poskytujúce inzeráty pre celé Slovensko a v lokálnych periodik inzeroval falošné pracovné ponuky a ponúkal sprostredkovanie práce v meste Sankt Pölten v Rakúsku pre neexistujúcu rakúsku spoločnosť HGW Logistics GmbH, pričom od záujemcov o túto prácu s ktorými komunikoval prostredníctvom e-mailu a@b.c a telefonicky s použitím tel. čísla +421 XXX XXX XXX, požadoval za služby spojené so sprostredkovaním sľubovanej práce registračné a iné poplatky v rôznych výškach, ktoré od nich prijímal v období od dňa 05.03.2018 do dňa 25.04.2018 na prenajatý účet č. IBAN: A XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v Tatra banke, a.s., avšak v čase komunikácie s poškodenými vedel

obžalovaný, že im dohodnutú prácu nezabezpečí a takto získané finančné prostriedky im nevrátil, čím spôsobil poškodeným:

- E. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - Q. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - K. K. škodu vo výške 95,- €,
 - L. W. škodu vo výške 95,- €,
 - Z. O. škodu vo výške 95,- €,
 - B. C. škodu vo výške 90,- €,
 - E. I. škodu vo výške 95,- €,
 - B. M. škodu vo výške 95,- €,
 - O. O. škodu vo výške 190,- €,
 - O. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - P. Z. škodu vo výške 95,- €,
 - M. Z. škodu vo výške 95,- €,
 - K. K. škodu vo výške 95,- €,
 - N. Z. škodu vo výške 25,- €,
 - P. P. škodu vo výške 274,83 €,
 - E. M. škodu vo výške 95,- €,
 - C. K. škodu vo výške 95,- €,
 - Q. A. škodu vo výške 95,- €,
 - A. C. škodu vo výške 95,- €,
 - V. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - V. Z. škodu vo výške 95,- €,
 - O. O. škodu vo výške 95,- €,
 - T. O. škodu vo výške 95,- €,
 - A. O. škodu vo výške 95,- €,
 - O. O. škodu vo výške 95,- €,
 - M. O. škodu vo výške 95,- €,
 - C. R. škodu vo výške 95,- €,
 - M. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - B. C. škodu vo výške 95,- €,
 - V. Z. škodu vo výške 305,- €,
 - B. A. škodu vo výške 25,- €,
 - M. L. škodu vo výške 25,- €,
 - M. K. škodu vo výške 95,- €,
 - B. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - L. O. škodu vo výške 95,- €,
 - O. M. škodu vo výške 95,- €,
 - Y. A. škodu vo výške 190,- €,
 - M. Y. škodu vo výške 25,- €,
 - L. P. škodu vo výške 190,- €,
 - M. C. škodu vo výške 60,- €,
 - M. M. M. škodu vo výške 190,- €,
 - I. Y. škodu vo výške 95,- €,
 - E. E. škodu vo výške 95,- €,
 - L. V. škodu vo výške 25,- €,
 - P. K. škodu vo výške 190,- €,
 - J. A. škodu vo výške 95,- €,
- čím spôsobil svojim konaním všetkým poškodeným celkovú škodu vo výške 4.844,83 €.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. a za použitia § 38 ods. 5 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 78 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí

- notebook zn. HP HQ - TRE 710 25, Model: RTL 8723 BENF šedočiernej farby, 15" monitor spolu so sieťovým originál HP káblom,

- čierny tablet zn. LENOVO s modrým lemom, S/N HGCEVUGK (11) (1S) ZA0R0061CZ,
- notebook zn. ASUS Model: A6R čiernej farby, č. 73NOAS197645 check a number: 8534,
- 1 ks školský zošit č. 464, formát A4 oranžovej farby s ručne písanými poznámkami, 1 ks zápisník v tvrdej hnedej väzbe s názvom HOBBIT, formát A5 č. 11306974, obsah: ručne písané poznámky, 1 ks zápisník v tvrdej väzbe s nápisom GEPARD s vyobrazením tigra, formát A5, obsah: ručne písané poznámky,
- 1 modrý rozbalený papierový obal zo SIM karty spol. TESCO Mobile s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (bez SIM), 1 ks modrý nerozbalený papierový obal zo SIM karty spol. TESCO Mobile s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (so SIM kartou),
- manuál + záručný list od bicykla zn. KELLYS zn. VIPER 30-dine zakúpený dňa 21.04.2018 za sumu 449,90 €, v.č. KL 267 033 99,
- dátumovka čiernej farby zn. Trodat printy dater 4810,
- 4 listy A4 formát s názvom: „Podrobné informácie o brigáde pre uchádzača na zbere broskyň a nektariniek v Taliansku“, Obsah listín: informácie o pracovnom mieste, 3 totožné listy A4 formát - Registračný dotazník o zaradenie na pracovnú ponuku do Talianska,
- 1 ks A4 list - Dočasná klubová karta NIKE s heslom Astana 999, 1 ks A4 list - ručne písané emailové adresy, 3 ks A5 listy - ručne písané mená, adresy a telefónne čísla, 1 ks A5 list žltej farby - ručne písané poznámky - krajiny s telefónnymi číslami,
- 8 ks poznámkové lístky o rozmeroch 10x10 cm s telefónnymi číslami a poznámkami,
- 1 ks GRID karta k VÚB účtu sériové číslo 0004517410, 1 ks plastový obal zo SIM karty spol. TESCO Mobile, PIN: XXXX, PUK 06037988, 1 ks vizitka s názvom PREKLADY (aj s úradnou pečiatkou),
- horský bicykel zn. KELLYS VIPER 30 oranžovo čiernej farby č. KL26703399 - nachádzajúci sa v archíve odboru kriminálnej polície KR PZ v Trenčíne.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným:

- E. Y. škodu vo výške 95,- €,
- Q. Y. škodu vo výške 95,- €,
- L. W. škodu vo výške 95,- €,
- Z. O. škodu vo výške 75,- €,
- B. C. škodu vo výške 90,- €,
- B. M. škodu vo výške 95,- €,
- O. O. škodu vo výške 190,- €,
- O. Y. škodu vo výške 95,- €,
- P. Z. škodu vo výške 95,- €,
- K. K. škodu vo výške 95,- €,
- P. P. škodu vo výške 274,83 €,
- E. M. škodu vo výške 95,- €,
- C. K. škodu vo výške 95,- €,
- Q. A. škodu vo výške 95,- €,
- A. C. škodu vo výške 95,- €,
- V. Y. škodu vo výške 95,- €,
- V. Z. škodu vo výške 95,- €,
- O. O. škodu vo výške 95,- €,
- T. O. škodu vo výške 95,- €,
- A. O. škodu vo výške 95,- €,
- O. O. škodu vo výške 95,- €,
- M. O. škodu vo výške 95,- €,
- C. R. škodu vo výške 95,- €,
- M. Y. škodu vo výške 95,- €,
- B. C. škodu vo výške 95,- €,
- V. Z. škodu vo výške 100,- €,
- B. A. škodu vo výške 25,- €,
- M. L. škodu vo výške 25,- €,
- M. K. škodu vo výške 95,- €,
- B. Y. škodu vo výške 95,- €,
- L. O. škodu vo výške 95,- €,
- O. M. škodu vo výške 95,- €,
- Y. A. škodu vo výške 190,- €,
- M. Y. vo výške 25,- €,

- L. P. škodu vo výške 190,- €,
- M. M. škodu vo výške 190,- €,
- I. Y. škodu vo výške 95,- €,
- L. V. škodu vo výške 25,- €,
- J. A. škodu vo výške 95,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení Q. Y., B. C., M. O., C. R., M. Y., B. C., B. A., M. L. a M. M. odkázaní so zvyškami svojich nárokov na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok však nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste (odňatia slobody), pretože voči nemu podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajkyne uviedol, že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny. Podľa odpisu registra trestov bol síce 10-krát súdne trestaný, avšak súd prvého stupňa nebral ohľad na to, že niektoré odsudzujúce rozhodnutia boli zrušené. Tiež zdôraznil, že dve jeho odsúdenia českými súdmi neboli na území Slovenskej republiky nikdy uznané, a preto nie je možné prihliadať na ne v takom rozsahu, ako na rozsudky slovenských súdov. Jediné jeho relevantné odsúdenie je Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/105/2011, ktoré musel vyhodnotiť súd prvého stupňa priznaním príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Avšak toto zohľadnenie už vylučuje opätovné prihliadanie na túto okolnosť z pohľadu aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko by išlo o dvojité pričítanie tej istej okolnosti. Má teda za to, že trest odňatia slobody mu mal byť ukladaný v sadzbe od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov len s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. Aj v trestnom rozkaze mu bol ukladaný trest v takejto trestnej sadzbe. Poukázal napokon na to, že od začiatku prípravného konania spolupracoval, priznal sa k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, svoje konanie oľutoval a aj deklaroval, že je ochotný a pripravený nahradiť škodu poškodeným, pričom niektorým z nich už spôsobenú škodu aj nahradil. Taktiež sám a dobrovoľne upustil od páchania trestnej činnosti a bol riadne zaradený do bežného života až do svojho vzatia do väzby. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čo podstatným spôsobom urýchlilo konanie. Bez jeho aktívnej pomoci by zrejme neboli ani všetky dieľcie skutky preukázané. Súd prvého stupňa nezohľadnil ani dopad trestu dlhšieho trvania na osoby mu blízke, ktorí potrebujú jeho pomoc a podporu. Preto má za to, že sú u neho také mimoriadne okolnosti, pre ktoré by bolo na mieste ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to či už za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. alebo za použitia § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, alebo by odôvodňovali ukládanie trestu na úrovni dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby pre takýto trestný čin. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby mu uložil miernejší trest odňatia slobody.

Odvolanie odôvodnil písomne aj sám obžalovaný. Dodal, že na hlavnom pojednávaní mu súd prvého stupňa primerane nevysvetlil, čo bude znamenať aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Uviedol, že súd prvého stupňa zvažoval pri ukladaní trestu odňatia slobody len skutočnosti v jeho neprospech. Dodal, že je u neho reálny predpoklad nariadenia ďalšieho trestu odňatia slobody, ak sa rozhodne o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v inej veci.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Výrok o treste odňatia slobody v napadnutom rozsudku považuje za vecne správny a spĺňajúci všetky atribúty trestu v zmysle § 34 Tr. zák. Vzhľadom k trestnej minulosti obžalovaného sa nestotožnil s tým, že vo veci sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného zotrval tento na písomných dôvodoch svojho odvolania, pričom navrhol, aby odvolací súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a aby mu uložil primeraný trest so zohľadnením všetkých okolností podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný tiež predložil odvolaciemu súdu fotokópie poštových poukážok, ktoré preukazujú, že škodu poškodeným postupne spláca. Tieto dôkazy navrhol len založiť do spisu, aby sa s nimi senát odvolacieho súdu oboznámil. Nežiadal ich oboznámiť na verejnom zasadnutí. Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry naopak navrhla v súlade s návrhom podriadeného prokurátora odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste (odňatia slobody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je len čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania obžalovaného zostala iba neprimeranosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody odôvodnil najmä tým, že z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doteraz 9-krát súdne trestaný najmä pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Karviná - pobočka Havířov sp. zn. 104T/189/2019 zo dňa 07.11.2019, právoplatným dňa 28.11.2019, pre prečin podvodu podľa § 209 ods. 3 Trestného zákonníka platného v Českej republike k podmienenému trestu odňatia slobody. Naposledy tiež vykonával súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 7 rokov 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/105/2011 zo dňa 10.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/2/2015 zo dňa 03.03.2015 (pozn.: v spojení s rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/105/2011 zo dňa 12.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/46/2012 zo dňa 05.06.2012) pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a iné. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody bol podmienne prepustený dňa 27.06.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 7PP/79/2016 zo dňa 27.06.2016. Pri rozhodovaní o treste súd prvého stupňa prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, dve poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri úprave základnej trestnej sadzby súd prvého stupňa postupoval najprv podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a vzhľadom k prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 na 7 rokov 8 mesiacov, pričom ďalej zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože obžalovaný sa dopustil stíhanej trestnej činnosti opätovne po tom, čo už bol za zločin predtým právoplatne odsúdený (odsúdenie špecifikované vyššie). Preto zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/2 na 5 rokov 4 mesiace. Uložený trest odňatia slobody v takto upravenej trestnej sadzbe podľa súdu prvého stupňa zodpovedal ustanoveniu § 34 ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že súd prvého stupňa síce správne upravil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody s použitím ustanovení § 38 ods. 3, 5 a 8 Tr. zák., ale pri určovaní výmery trestu odňatia slobody, ktorý musel byť zo zákona nepodmienený (§ 34 ods. 6 Tr. zák. v spojitosti s §§ 49 ods. 1 a 51 ods. 1 Tr. zák.), nesprávne prihliadal aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.

Podľa § 37 Tr. zák. priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel'

- a) spáchal trestný čin z obzvlášť zavrhnuteľnej pohnútky,
- b) spáchal trestný čin ako odplatu voči inému za to, že voči páchatel'ovi plnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, najmä proti pedagogickému zamestnancovi alebo odbornému zamestnancovi,
- c) spáchal trestný čin preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd, alebo preto, aby uľahčil alebo zakryl iný trestný čin,
- d) spáchal trestný čin za živelnej pohromy alebo inej mimoriadnej udalosti vážne ohrozujúcej život alebo zdravie ľudí, iné základné práva a slobody, ústavné zriadenie, majetok, verejný poriadok alebo mravnosť,
- e) zneužil svoje zamestnanie, povolanie, funkciu alebo postavenie na dosiahnutie neoprávnenej alebo neprimeranej výhody,
- f) spáchal trestný čin verejne,

- g) spáchal trestný čin na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, najmä v dome alebo byte iného,
- h) spáchal viac trestných činov,
- i) zneužil na spáchanie trestného činu osobu, ktorá nie je trestne zodpovedná,
- j) zvedol na spáchanie trestného činu mladistvého,
- k) spáchal trestný čin ako organizátor,
- l) spáchal trestný čin v spojení s cudzou mocou alebo cudzím činiteľom,
- m) bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať,
- n) spáchal trestný čin ako člen skupiny osôb počas premiestňovania sa na miesto konania verejného podujatia alebo z miesta konania verejného podujatia, alebo
- o) spáchal trestný čin z dôvodu príslušnosti k športovému klubu.

Príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. spočíva v recidíve a môže sa „aplikovať“ len v prípade, ak o takomto predchádzajúcom odsúdení už neplatí zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Táto fikcia však nebráni, aby súd pri hodnotení osoby páchatel'a prihliadol aj na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti, jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možností jeho nápravy a pod. Závažnosť tejto skutočnosti však musí byť zásadne menšia ako tá skutočnosť, že už bol odsúdený. Inak povedané - zahladenie odsúdenia neznamená, že trestný čin nebol spáchaný, ale že súdy nemôžu na túto okolnosť v inom konaní prihliadať pri ukladaní trestu (primerane porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 1/2015 zo dňa 14.01.2015).

Z citovaného zákonného ustanovenia § 37 Tr. zák. vyplýva, že príťažujúce okolnosti sú zakotvené taxatívne. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že dokonaním konkrétneho trestného činu sú v podstate všetky príťažujúce okolnosti už dané (vyplýva to z použitých slov či slovných spojení: „spáchal“, „zneužil“, „zvedol“ alebo „bol už“), kým poľahčujúce okolnosti si páchatel' môže vytvoriť aj po spáchaní činu (§ 36 Tr. zák.).

V tejto spojitosti odvolací súd zistil, že jediné nezahladené odsúdenie obžalovaného, ktoré sa stalo právoplatným pred tým, ako sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti, bolo odsúdenie za ten istý zločin Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/105/2011 na súhrnný trest, pri uložení ktorého boli navyše zrušené výroky v predchádzajúcich odsúdeniach (prítom súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní, teda všetky tieto odsúdenia zahrnuté do uloženého súhrnného trestu je potrebné chápať ako jedno jediné odsúdenie), ktoré odsúdenie zobral súd prvého stupňa do úvahy pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., následkom čoho došlo k zmene dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby v neprospech obžalovaného.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Zvýšenie zákonom ustanovenej dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu prichádza do úvahy v prípade, ak páchatel' opätovne spáchal zločin. Pod pojmom „opätovne“ sa rozumie spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel' právoplatne odsúdený za iný zločin, pričom nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením za zločin a spáchaním nového zločinu. Na tento „znak“ sa však neprihliadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené.

V prípade aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. sa už výslovne nemôže aplikovať ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranice príslušnej trestnej sadzby o 1/3, ak bude prevažovať pomer príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Avšak nevylučuje to súčasné použitie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., teda naopak zníženie hornej hranice príslušnej trestnej sadzby o 1/3, ak bude prevažovať pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi okolnosťami.

Obžalovaný v odvolaní navyše nedôvodne namietal, že nebol súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pred prijatím vyhlásenia o priznaní viny primerane poučený podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Avšak odvolací súd zistil, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a zo zvukovej nahrávky z tohto hlavného pojednávania (§ 61a Tr. por.), ako aj z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne

vyplýva, že obžalovaný bol riadne poučený o tomto zákonnom ustanovení (jeho doslovnom znení), ktoré súd prvého stupňa použil pri určovaní druhu, resp. výmery trestu odňatia slobody. Obžalovaný pritom nežiadal súd prvého stupňa o bližšie vysvetlenie tohto zákonného ustanovenia a na hlavnom pojednávaní bol navyše zastúpený aj obhajcom.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Postup súdu prvého stupňa pri úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody bol správny okrem priznania príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., na ktorú tiež prihliadal pri určovaní výmery trestu (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Je pravdou, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Karviná - pobočka Havířov sp. zn. 104T/189/2019 zo dňa 07.11.2019 pre prečin podvodu podľa § 209 ods. 3 Trestného zákonníka platného v Českej republike (išlo o totožnú trestnú činnosť - k vylákaniu záloh za dopravu od viacerých osôb za účelom zabezpečenia brigády v zahraničí, škoda bola viac ako 116.000,- Kč), resp. toto konanie je trestné aj v Slovenskej republike, nakoľko by išlo o totožný zločin ako v prejednávanej veci. Nebyť však tej skutočnosti, že toto odsúdenie sa stalo právoplatným až dňa 28.11.2019, bolo by ho možné zohľadniť aj ako predchádzajúce odsúdenie v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko podľa § 7b ods. 2 Tr. zák. právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní sa na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Odvolačný súd preto z týchto dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a následne sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení miernejšieho trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na každé vyhlásenie o „priznaní či nepopretí“ viny - § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. sa musí prihliadnuť pri rozhodovaní o treste v prospech obžalovaného. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s tým odvolací súd rovnako ako aj súd prvého stupňa „zohľadnil“ vyhlásenie obžalovaného o vine v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko obžalovaný „odbremenil“ prokurátora od dokazovania jeho viny na hlavnom pojednávaní. Takýto postup je v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016.

Zároveň odvolací súd uvádza, že vyhlásenie o vine neznamena „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu (§ 34 Tr. zák.) povinnosť súdu obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v takej výmere, ktorá by inak nezodpovedala zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), t.j. len pri dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne pod túto dolnú hranicu.

Odvolačný súd tiež dospel k záveru, že u obžalovaného bola prítomná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval.

Len na okraj odvolací súd dodáva, že obžalovaný na verejnom zasadnutí predložil fotokópie poštových poukážok, ktoré preukazovali, že niektorým z poškodených už čiastočne nahradil nimi uplatnený nárok na náhradu škody. Tieto zistenia však nemohli viesť k záveru o obsahovom naplnení ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák., nakoľko sa v jej prípade vyžaduje aktívne konanie páchatela a náhrada škody musí byť úplná.

Vzhľadom na už vyššie uvedené odvolací súd u obžalovaného nezistil príťažujúcu okolnosť, pretože v jeho prípade bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. o opätovnom spáchaní zločinu

Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody pre stíhaný zločin bola 3 až 10 rokov, avšak s použitím §§ 36 písm. l), n) a 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. došlo k úprave tejto trestnej sadzby na rozpätie 5 rokov 4 mesiacov až 7 rokov 8 mesiacov. So zohľadnením okolností prípadu, osoby obžalovaného, predchádzajúceho spôsobu jeho života, keď bolo zistené najmä to, že v minulosti opakovane páchal obdobnú trestnú činnosť, pričom aktuálne prejednávanéj trestnej činnosti sa dopustil aj v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienечnom prepustení z výkonu „prísneho“ nepodmienečného trestu odňatia slobody (plynula mu od 27.06.2016 do 27.06.2020) za totožnú trestnú činnosť, považoval odvolací súd nápravu obžalovaného za podstatne sťaženu. So zohľadnením aj jeho spolupráce pri objasňovaní jeho trestnej činnosti od začiatku prípravného konania, jeho priznania a úprimného oľutovania a tiež vyhlásenia o priznaní viny, na ktoré skutočnosti poukazoval vo svojom odvolaní aj obžalovaný, dospel odvolací súd k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 rokov, teda pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, vzhľadom k zásadám ukladania trestov (§ 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.) je primeraný, zákonný, spravodlivý a schopný splniť svoj prevýchovný účel. Takýto trest nepochybne zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

V prípade obžalovaného odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ho mali viesť k uloženiu miernejšieho trestu odňatia slobody. Odvolací súd záverom dodáva, že nebyť vyhlásenia o priznaní viny, nepochybne by musel byť obžalovanému uložený prísnejší trest.

K odvolacej námietke obžalovaného, že v trestnom rozkaze mu súd prvého stupňa uložil trest odňatia slobody v sadzbe od 3 rokov do 7 rokov 8 mesiacov len s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., je potrebné uviesť, že Trestný poriadok výslovne stanovuje, že pri prejednaní veci na hlavnom pojednávaní nie je súd viazaný výmerou trestu v trestnom rozkaze (§ 355 ods. 3).

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je dané tým, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol viackrát vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselné trestné činy. Iné jeho zaradenie nepovažoval ani odvolací súd za dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ostatné výroky rozsudku súdu prvého stupňa (teda o vine, o treste prepadnutia vecí a o náhrade škody) zostali nedotknuté zrušením celého výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, nakoľko odvolací súd nezistil, ich nesprávnosť, pričom boli „urobené“ aj v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.